

- 2) Deschiderea unei comunicări în sensul articolului 2 a doua teză litera (h) din Directiva 2002/58/CE presupune ca destinatarul, după ce a luat cunoștință de existența unei comunicări, să activeze prin decizie voluntară transmiterea programată a datelor comunicării sau este suficient ca apariția unei comunicări în cutia poștală electronică a unui cont de e-mail să fie activată prin deschiderea de către utilizator a paginii de internet a contului său de e-mail protejat cu parolă?
- 3) Există poștă electronică în sensul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE și în cazul în care comunicarea nu este trimisă unui destinatar individual identificat în mod concret înainte de transmitere, ci este difuzată în cutia poștală a contului de e-mail al unui utilizator ales în mod aleatoriu?
- 4) Un mesaj electronic este utilizat în scopuri de marketing direct în sensul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE numai atunci când se constată o povară pentru utilizator care depășește hărțuirea?
- 5) Publicitatea individuală care îndeplinește condițiile „efectuării de solicitări” în sensul punctului 26 prima frază din anexa I la Directiva 2005/29/CE^(?) există numai în cazul în care un client este contactat prin intermediul unui mijloc tradițional de comunicare între un expeditor și un destinatar sau este suficient ca legătura individuală să fie realizată – precum în cazul publicității în discuție în speță – prin afișarea publicității în cutia poștală a unui cont de e-mail privat și, prin urmare, într-un loc în care clientul așteaptă numai comunicări care îi sunt adresate în mod individual?

(¹) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO 2002, L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63).

(²) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO 2005, L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 3 martie 2020 – JY

(Cauza C-118/20)

(2020/C 209/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: JY

Autoritatea intimată: Wiener Landesregierung

Întrebările preliminare

- 1) Situația unei persoane fizice care, precum recurenta din litigiul principal, a renunțat la cetățenia unui singur stat membru al Uniunii Europene și, prin urmare, la cetățenia Uniunii, pentru a dobândi cetățenia unui alt stat membru în conformitate cu asigurarea privind acordarea cetățeniei celui alt stat membru solicitate de ea și a cărei posibilitate de a redobândi cetățenia Uniunii este înlăturată ulterior prin revocarea asigurării respective, ține, prin natura și prin consecințele acesteia, de dreptul Uniunii, astfel încât în cazul revocării asigurării privind acordarea cetățeniei este necesar să se respecte dreptul Uniunii?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- 2) În cadrul deciziei referitoare la revocarea asigurării privind acordarea cetățeniei statului membru, autoritățile naționale competente, inclusiv, dacă este cazul, instanțele naționale, trebuie să stabilească dacă revocarea asigurării, care înlătură redobândirea cetățeniei Uniunii, este compatibilă cu principiul proporționalității în ceea ce privește consecințele asupra situației persoanei în cauză, din perspectiva dreptului Uniunii?